

Uchwała Nr XV.102.2025
Rady Miejskiej w Koźminie Wielkopolskim
z dnia 28 marca 2025 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Organu Wykonawczego Miasta i Gminy Koźmin
Wielkopolski**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.), art. 229 pkt 3, art. 237 § 1 i § 3-ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 poz. 572 ze zm.) po zapoznaniu się z wynikami badania skargi przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Koźminie Wielkopolskim Rada Miejska w Koźminie Wielkopolskim uchwala, co następuje:

§ 1

Stwierdza się, że skarga z dnia 20 lutego 2025 r. zarejestrowana pod numerem OSO.0004.13.2025 na działalność Organu Wykonawczego Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolskim jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Koźminie Wielkopolskim do zawiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Koźminie Wielkopolskim w dniu 27.03.2025 r. rozpatrzyła skargę Pani E.D. na działalność Organu Wykonawczego Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski – organu podatkowego, dotyczącą sposobu postępowania, metod naliczeń i kwot do zapłaty podatku od nieruchomości i podatku rolnego za rok 2023 i 2024. Powyższa skarga została przekazana przez Burmistrza do Rady Miejskiej w dniu 20 marca br. i została zarejestrowana pod numerem OSO.0004.13.2025.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji po zapoznaniu się z dokumentacją dotyczącą złożonej skargi oraz opinią Radcy Prawnego Urzędu Miasta i Gminy ustaliła, co następuje:

W dniu 07.03.2025 r. wpłynęło do tutejszego Urzędu pismo z dnia 20.02.2025 r. Pani E. D., skierowane do Burmistrza Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski, zatytułowane SKARGA.

Skarżąca wnosząc skargę zarzuciła organowi podatkowemu błędy w sposobie postępowania przy metodach naliczeń i ustalaniu kwot do zapłaty podatku od nieruchomości i podatku rolnego za rok 2023 i 2024. Tym samym wniosła o cyt.: *„ponowne naliczenie wymiaru podatku rolnego i podatku od nieruchomości z podziałem na wszystkich współwłaścicieli, zgodnie ze stanem faktycznym i prawnym oraz zgodnie z ich udziałami wraz z podaniem kwot należnego podatku do zapłaty dla każdego współwłaściciela z osobna lub zawieszenia postępowania w stosunku do mojej osoby”*.

Skarżąca w piśmie z dnia 20.02.2025 r. zgłosiła zarzuty do następujących decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski z dnia 19.07.2023 r. nr PiK.3123.3.95.2023, z dnia 19.07.2023 r. nr PiK.3123.3.96.2023, z dnia 31.01.2024 r. nr PiK.3123.7.542.2024, z dnia 31.01.2024 r. nr PiK.3123.7.541.2024 w sprawie wymiaru na łączne zobowiązanie pieniężne za rok 2023 i za rok 2024 w zakresie podatku rolnego i podatku od nieruchomości. Przedmiotowe decyzje dotyczą ustalenia podatku za nieruchomości gruntowe zabudowane oznaczone Orla 10, Orla 10A obejmujące działki oznaczone numerami 80/3 oraz 80/4.

Skarżąca do pisma z dnia 20.02.2025 r. dołączyła niewierzytelne kserokopie wydruku komputerowego transakcji dokonanych poprzez usługi bankowości elektronicznej w 2024r. i w 2025r., niewierzytelnią kserokopię upomnienia z 2024r. jak i niewierzytelne kserokopie niżej wskazanych pism:

1. Postanowienie Sądu Rejonowego w Krotoszynie z dnia 23.06.2016 r. sygn. akt INs 198/16 o stwierdzeniu nabycia spadku po zmarłym w dniu 6.04.2015 r. spadkodawcy,
2. Postanowienie Sądu Rejonowego w Krotoszynie z dnia 20.01.2023 r. sygn. akt INs 363/20 o stwierdzeniu nabycia spadku po zmarłym w dniu 20.06.2020 r. spadkodawcy,
3. Notarialny akt poświadczenia dziedziczenia z dnia 22.10.2018 r. Repertorium A nr 14437/2018, poświadczający stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej w dniu 8.04.2018 r. spadkodawczynie,
4. Notarialny akt poświadczenia dziedziczenia z dnia 8.12.2022 r. Repertorium A nr 22323/2022, poświadczający stwierdzenie nabycia spadku po o zmarłym w dniu 28.10.2019 r. spadkodawcy,
5. Postanowienie Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 18.06.2020 r. sygn. akt INs 100/20 o stwierdzeniu nabycia spadku po zmarłej w dniu 26.08.2019 r. spadkodawczynie,
6. Notarialny akt – protokół dziedziczenia z dnia 10.09.2021 r. Repertorium A nr 4097/2021, poświadczający przyjęcie spadku po zmarłym w dniu 11.05.2021 r. spadkodawcy,

Wskazała również, że jeden ze współwłaścicieli, P. R. zmarł 17.01.2021 r. a w Sądzie Rejonowym Katowice-Wschód w Katowicach zostały zarejestrowane oświadczenia w przedmiocie odrzucenia po nim spadku.

W związku z powyższym Skarżąca w piśmie z dnia 20.02.2025 r. wskazała,

że współwłaścicielami:

- działki nr 80/3 są trzy osoby: Skarżąca i jej rodzeństwo

- działki nr 80/4 jest dziesięć osób w tym Skarżąca.

Skarżąca podała również adresy żyjących spadkobierców.

Decyzje Burmistrza Miasta i Gminy Koźmin Wielkopolski z dnia 19.07.2023r.: nr PiK.3123.3.95.2023 i nr PiK.3123.3.96.2023, z dnia 31.01.2024r.: nr PiK.3123.7.542.2024 i nr PiK.3123.7.541.2024 w sprawie wymiaru na łączne zobowiązanie pieniężne za rok 2023 i za rok 2024 w zakresie podatku rolnego i podatku od nieruchomości za nieruchomości gruntowe zabudowane oznaczone Orla 10, Orla 10A obejmujące działki oznaczone numerami 80/3 oraz 80/4 zostały wydane na podstawie informacji podatkowych złożonych w 2023 roku przez rodzeństwo Skarżącej: siostrę i brata na okoliczność zgłoszenia nabycia spadku po zmarłym ojcu. W stosunku do Skarżącej, w związku z niedopełnieniem przez Skarżącą w terminie obowiązku złożenia informacji podatkowej na okoliczność nabycia spadku po zmarłym ojcu, zostało przeprowadzone w 2023 roku postępowanie podatkowe celem ustalenia wymiaru podatku rolnego i podatku od nieruchomości. Pisma i decyzje były kierowane na adres wskazany przez rodzeństwo Skarżącej. Przedmioty opodatkowania zgłoszone w 2023 roku były także podstawą wymiaru podatków na 2024 rok.

Dla nieruchomości oznaczonej Orla działka nr 80/3 założona jest księga wieczysta KW [REDAKTOWANE]. W księdze wieczystej jako współwłaściciele wpisani są: Skarżąca i jej rodzeństwo w 1/3 części każdy z nich.

Decyzje z dnia 19.07.2023r. nr PiK.3123.3.96.2023 i z dnia 31.01.2024r. nr PiK.3123.7.541.2024 zostały wydane na wskazanych wyżej współwłaścicieli.

Stosownie do treści art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2023r., poz. 70 ze zm.) oraz art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 15.11.1984r. o podatku rolnym (Dz.U. z 2024r. poz. 1176 ze zm.) - *jeżeli nieruchomość lub obiekt budowlany lub grunt stanowi współwłasność lub znajduje się w posiadaniu dwóch lub więcej podmiotów, to stanowi odrębny przedmiot opodatkowania, a obowiązek podatkowy od nieruchomości lub obiektu budowlanego lub gruntu ciąży solidarnie na wszystkich współwłaścicielach lub posiadaczach.*

Stosownie do art. 91 ustawy Ordynacja podatkowa do odpowiedzialności solidarnej za zobowiązania podatkowe stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dla zobowiązań cywilnoprawnych. W Kodeksie cywilnym zagadnienie odpowiedzialności solidarnej regulują przepisy art. 366 – 378.

Odpowiedzialność solidarna oznacza, że organ podatkowy (wierzyciel) może żądać całości lub części świadczenia (uiszczenia należnego podatku) od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregośkolwiek z dłużników zwalnia pozostałych, przy czym aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy solidarnie pozostają zobowiązani (art. 366 ustawy Kodeks cywilny).

Oznacza to, że istota solidarnego obowiązku podatkowego sprowadza się do tego, że wszyscy współwłaściciele są zobowiązani do płacenia podatku od nieruchomości wspólnej, ale zapłacenie całego podatku przez jednego lub kilku z nich powoduje wygaśnięcie zobowiązania podatkowego w stosunku do wszystkich. Organ podatkowy wymierza zatem podatek osobom fizycznym w kwocie ogólnej w jednym nakazie płatniczym, gdyż nie jest upoważniony do dzielenia zobowiązania między współwłaścicieli.

Zasada odpowiedzialności solidarnej nie przewiduje zatem podziału podatku w stosunku do wysokości udziału podatnika, w decyzji ustalającej wysokość podatku od nieruchomości

wykazuje się kwotę podatku w całości, bez podziału na poszczególnych współwłaścicieli. Nie ma znaczenia również wielkość udziałów. Podatnik posiadający najwięcej udziałów np. w nieruchomości wspólnej, jak i podatnik posiadający najmniej udziałów w tej nieruchomości odpowiadają w identyczny sposób za nieuregulowany podatek.

Jeżeli jeden z odpowiedzialnych solidarnie współwłaścicieli nie zapłaci należnego podatku, to wszyscy pozostali współwłaściciele odpowiadają z tytułu zaległości w sposób solidarny. Oznacza to, że mimo zapłacenia części podatku są nadal zobowiązani do zapłaty należnej od danej nieruchomości kwoty. W sytuacji braku wpłaty należy wystawić upomnienia do wszystkich współwłaścicieli (również do tych, którzy uiszcili część podatku). W przypadku braku wpłat również tytuł wykonawczy wystawia się w pełnej kwocie zaległości odrębnie na każdego ze współwłaścicieli.

Oznacza to, że w sytuacji uiszczenia przez jednego ze współwłaścicieli części podatku w wysokości obliczonej zgodnie z posiadanym udziałem, pozostaje on nadal zobowiązany do uiszczenia podatku od nieruchomości w pełnej wysokości wymierzonej przez organ podatkowy w decyzji, do momentu uiszczenia pozostałej kwoty przez resztę współwłaścicieli.

Istotnym jest, że organ podatkowy wymierzając podatek od nieruchomości w decyzji administracyjnej, nie określa dla każdego współwłaściciela kwoty podatku przypadającej na posiadany przez niego udział. Wobec czego, dla organu podatkowego nie jest istotne, czy współwłaściciele porozumieli się na drodze cywilnej, w jakim zakresie będą zobowiązani do uiszczania wymierzonego podatku.

Skarżąca w piśmie z dnia 20.02.2025r. powołała się na prawomocne orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 11.03.2020r. sygn. akt I SA/Gd 2090/19 wnosząc, że cyt.: „*podatek powinien być naliczony na wszystkich współwłaścicieli, ze wskazaniem dla każdego z osobna kwot do zapłaty według podanych udziałów w spadku. Powinny być wydane wobec spadkobierców odrębne szczególne decyzje.*”

Powyższe orzeczenie WSA w Gdańsku dotyczyło zobowiązania podatkowego w podatku od spadków i darowizn z tytułu zadeklarowanej darowizny środków pieniężnych, natomiast zaskarżone decyzje dotyczą ustalenia wymiaru na łączne zobowiązanie pieniężne w podatku rolnym i podatku od nieruchomości na podstawie ustaw – Ordynacja podatkowa, ustawy o podatku rolnym i ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Dla nieruchomości oznaczonej Orla 10, 10A działka nr 80/4 założona jest księga wieczysta KW [REDAKTURA]. W księdze wieczystej jako właściciel wpisany jest B. P. (zmarły dnia 06.04.2015r.). Zaskarżone decyzje z dnia 19.07.2023r. nr PiK.3123.3.95.2023 i z dnia 31.01.2024r. nr PiK.3123.7.542.2024 były wydane na podstawie ujawnionych w 2023 roku przez siostrę Skarżącą prawomocnych postanowień o nabyciu spadku po B. P. i M. P.

Spadkobiercy nie ujawnili w KW [REDAKTURA] treści żadnych z powołanych wyżej postanowień o stwierdzeniu nabycia spadku po B. P. i zmarłych kolejnych spadkobiercach. W związku z powyższym na dzień wydania zaskarżonych decyzji organ podatkowy nie był w posiadaniu takich informacji.

Zgodnie natomiast z art. 35 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2023 r. poz. 1984 z późn. zm.) - właściciel nieruchomości jest obowiązany do niezwłocznego złożenia wniosku o ujawnienie swego prawa w księdze wieczystej. Jeżeli osoba trzecia doznała szkody na skutek nieujawnienia prawa własności w księdze wieczystej, właściciel ponosi odpowiedzialność za szkodę powstałą na skutek niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, bądź na skutek opieszałości w jego wykonaniu.

Na podstawie załączonych do pisma Skarżącej z dnia 20.02.2025 r. niewierzytelniionych kopii postanowień spadkowych Skarżąca jako jeden ze współwłaścicieli nieruchomości położonej w miejscowości Orla 10, Orla 10A zobowiązana jest do wykonania obowiązku ustawowego określonego w art. 35 cytowanej wyżej ustawy o księgach wieczystych i hipotece.

Zgodnie z art. 36 ust. 4 cytowanej wyżej ustawy o księgach wieczystych i hipotece - sąd może wymierzyć opieszalemu właścicielowi grzywnę w wysokości od 500 zł. do 10.000 zł. w celu spowodowania ujawnienia prawa własności, w razie ujawnienia prawa własności nieruchomości, grzywny nieuiszczone mogą być umorzone w całości lub w części.

W przypadku nieruchomości objętej zaskarżonymi decyzjami również zastosowanie znajduje art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2023r., poz. 70 ze zm.) - oraz art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 15.11.1984r. o podatku rolnym (Dz.U. z 2024r. poz. 1176 ze zm.) - *jeżeli nieruchomość lub obiekt budowlany lub grunt stanowi współwłasność lub znajduje się w posiadaniu dwóch lub więcej podmiotów, to stanowi odrębny przedmiot opodatkowania, a obowiązek podatkowy od nieruchomości lub obiektu budowlanego lub gruntu ciąży solidarnie na wszystkich współwłaścicielach lub posiadaczach.*

Odnośnie żądania zawieszenia postępowania wobec osoby Skarżącej przytoczyć należy wywód WSA w Gdańsku z orzeczenia powołanego przez Skarżącą – *z zagadnieniem wstępnym mamy do czynienia, gdy wyłania się ono w toku postępowania, jego rozstrzygnięcie należy do innego organu lub sądu, rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego, zatem zagadnienie wstępne musi poprzedzać rozpatrzenie sprawy, istnieje zależność między rozstrzygnięciem zagadnienia wstępnego a rozpatrzeniem sprawy i wydaniem decyzji i ów związek musi mieć charakter bezpośredni* (por.: R. Dowgier, L. Etel, C. Kosikowski, P. Pietrasz, M. Popławski, S. Presnarowicz, Ordynacja podatkowa, Komentarz, LEX 2009, wide wyroki NSA z dnia 14 czerwca 2011r., II GSK 627/10, z dnia 8 grudnia 2008r., II OSK 1559/07, opubl. W CBOSA dostępnej na stronie internetowej orzeczenia.nsa.gov. pl. [...]) *Zwrócić należy przy tym uwagę, że zawieszenie postępowania jest instytucją tamującą bieg postępowania i opóźniającą merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, dlatego powinno mieć zastosowanie tylko w przypadkach określonych przez ustawodawcę. Stąd też powoływany przepis Ordynacji podatkowej nie może podlegać wykładni rozszerzającej.*

W związku z powyższym Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Koźminie Wielkopolskim uznała w/w skargę za bezzasadną.

Rada Miejska w Koźminie Wielkopolskim podtrzymuje stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, stwierdza, że analiza zgromadzonej dokumentacji nie daje podstaw do uznania skargi za uzasadnioną.

Biorąc pod uwagę powyższe, skarga jest bezzasadna.

Otrzymują do wiadomości Skarżąca i Wojewoda Wielkopolski.

Pouczenie:

Jednocześnie należy wskazać, że zgodnie z art. 239 § 1 k.p.a., w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.